

mand, der kan sige sin Mening om sociale Forhold uden at kigge til sine Vælgere. Men det er nu saa heldigt, at mit Forhold i den Henseende kan dokumenteres fra den første Gang, jeg som langt fra 30-aarig Menneske overhovedet paa Tryk har sagt min Mening om sociale Forhold — det var en Artikel i „Tilskueren” fra 1896, et Foredrag, der var holdt allerede tidligere. Nej, det er, fordi jeg har mit Hjerte til den Side, at det er faldet mig naturligt den Aften at sige dette, som jeg fandt det betimeligt at faa sagt ogsaa fra borgerlig Side.

Hvorvidt det er en Anskuelse, jeg deler med samtlige Medlemmer af det radikale Parti i Øjeblikket, ved jeg ikke. Vi pleje ikke indenfor Partiet at debattere teoretiske politiske Muligheder eller sociale Anskuelser. Jeg er derimod ikke i Tvivl om, at for saa vidt vi stod overfor et Spørgsmaal, hvor den Anskuelse, jeg her har gjort gældende teoretisk, vilde faa en aktuel politisk Betydning, vilde det radikale Parti tage den Stilling, som for mig vilde staa som den naturlige og ønskelige i en saadan Konflikt.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 12te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wiinblad: Jeg takker den højtærede Trafikminister, fordi han har stillet sig velvilligt til Tanken om billige Søndagsture.

Den højtærede Justitsminister syntes at gaa ud fra den Forudsætning, at alle Forhørsprotokoller indeholde Sandheden, og at alle Arrestanter behandles efter samme System efter den Dom, de idømmes. Der er Mænd, hvis Sinds Renhed og Tankes Ædelhed er saa stor, at de tro, at alt er, som det skal være. Men mine Erfaringer gaa i modsat Retning. Jeg er overbevist om, at Forhørsprotokollerne i de fleste eller i alt Fald i mange Tilfælde ikke indeholde den absolutte Sandhed, men kun det, som Forhørsdommeren enten anser for Sandheden eller gerne vil have skal være Sandheden.

Jeg har ikke, som den højtærede Justitsminister antydede, ment, at der skulde gøres Forskel paa de Fanger, der idømmes simpelt Fængsel. Jeg ser gerne, at alle Fanger, der idømmes simpelt Fængsel, behandles humant, som denne Strafart tillader. Hvad jeg har protesteret mod, er kun, at politiske og journalistiske Fanger behandles som kriminelle Forbrydere. Den Strafart, der hedder simpelt Fængsel,

forudsætter nemlig ikke, at vedkommende behandles som simpel Forbryder. Denne Strafart tillader i høj Grad, at den straffede opnaar alle, om jeg saa maa sige, Rettigheder med Undtagelse af den ene at kunne spadserere frit ud af Fængselet. Hvis den højtærede Justitsminister vil bidrage til, at alle Fanger, der ere idømte simpelt Fængsel, faa en saadan human Behandling, vilde det i høj Grad ramme min Tankegang. For øvrigt har Socialdemokratiet paa sit Program Kravet om, at Fanger, der ere tiltalte for at have deltaget i den sociale og politiske Kamp, ikke maa behandles som kriminelle Forbrydere. For denne Tankegang vil jeg vedblive at virke, og det skulde glæde mig, om den højtærede Justitsminister vilde bidrage til, at den Komité, der er nedsat til Revision af Straffeloven, tog Hensyn til dette socialdemokratiske Ønske.

Formanden: Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Slebsager: Selvfølgelig mener jeg, at hvad der er Ret for Arbejderne, skal ogsaa være Ret for Arbejdsgiverne, og omvendt. Men naar det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) sammenstiller de Sporvejsfunktionærer, som bleve misliebigt under Strejken, med Generalkonsul Johan Hansen og hans Stilling indenfor Skibsrederforeningen, rammer det ærede Medlem alligevel ikke saa lidt udenfor, thi mig bekendt har Generalkonsulen ikke været Genstand for Forfølgelse af den Art, som Sporvejsfunktionærer have været Genstand for, slet ikke! Han har vist været i Stand til efter sin Optræden under Strejken at spise sin Mad i god Ro og Mag og saa fremdeles. Og naar man ikke kan sammenstille de to Tilfælde under Hensyn til den Forfølgelse, der blev sat i Scene, nytter Sammenligningen ikke.

I øvrigt maa jeg sige til det ærede Medlem, at saa længe Foreningsmedlemmer staa indenfor deres Forening, maa de selvfølgelig bøje sig for dennes Beslutninger; men ville de ikke bøje sig for Foreningens Beslutninger, skulde de frit kunne gaa udenfor og indrette sig, som de ville med Hensyn til disse Beslutninger, uden at være Genstand for Forfølgelse af nogen Art, heller ikke fra deres Side, sammen med hvilke [de hidtil have staaet i Forening. Det ærede Medlem talte om den jernhaarde Disciplin indefter. Men i det